Costin Popa, OPERA DIVINA

(Grigore Constantinescu – 31 ianuarie 2012)

Este o veritabilă plăcere să comentezi o carte scrisă de un autor care are preferințe asemănătoare cu ale tale. Costin Popa reprezintă o asemenea antantă pe planul interesului și afecțiunii pentru arta teatrului muzical, de la vocalitate și interpretare, până la regie, realizare dirijorală și documentare istorică.

În seria de volume dedicată genului, luna ianuarie a oferit al cincilea volum care, cu consecvență, alătură subiectului – în speță Opera – un calificativ de evaluare afectivă. De data aceasta, calificativul este cvasi-mistic, deci **„Opera Divina"** (editura Pegasus Press). Dacă o parte importantă din existența noastră se dedică simbolic Operei, titlul mi se pare bine argumentat.

Ce găsim între copertele volumului, bogat ornamentat de coperta artistului francez de origină română Tudor Banuș? Un jurnal afectiv al muzicii vocale – operă, concert, audiții, lecturi, convorbiri, interviuri – reprezentând cuprinsul anului ce de-abia s-a încheiat. De la o zi la alta, îmi pare că nu se pot întâmpla atâtea lucruri, căci timpul zboară, ceasurile sunt repezi, neodihna sporește. Răsfoind cartea, se naște întrebarea firească despre „cum au încăput toate într-un singur an?", nedumerire completată profesional cu surpriza răgazului necesar pentru a fi încredințate scrisului. Dar, dacă nu pot inventaria întreg cuprinsul în spațiul acestor însemnări, trebuie să aleg, enumerând evenimentele: Giacomini, ultimul dintre cei mari; Viața e frumoasă, un festival gigant la Operetă, Concursul Vox Artis, Sibiu; convorbiri cu Lucia Stănescu, Nelly Miricioiu... : Marianne Cornetti, Gheorghe Crăsnaru; Magdalena Cononovici, Ștefan Pop, Ioan Holender, Elena Moșuc, Ion Buzea, Bogdan Mihai. Simpla enumerare a celor mai importante convorbiri uimește, pentru variațiile de probleme, de generații, de plasări în contemporaneitate, trecut sau viitor. Paginile cărții sunt pline de premiere, spectacole, concerte, turnee, concursuri, festivaluri, aici sau peste hotare.

Există în volum și o prioritate, aparținând oglindirii personale a desfășurării Festivalului Internațional „George Enescu" ediția XX-a, în calitate de redactor șef al revistei de publicitate culturală MELOS.

În ultimul subcapitol, referirile la Carte-Video aduc un numitor comun cu evenimentele trăite și lecturile păstrate prin tipar și înregistrare la care se adaugă, privit cu plăcere, albumul foto. Mă gândesc ce este mai ușor, citirea acestei cărți, cu tot respectul pentru apelativul din titlu, „Divina", sau curiozitatea aflării opiniilor lui Costin Popa în dialog cu subiectul, „Opera".

Oricum, în ambele ipostaze, plăcerea confruntării cu alte comentarii decât cele care îți aparțin se îmbogățește cu experiențele autorului, la care nu ai fost de față. Derularea tuturor acestor repere, pe autostrada muzicii, lasă urme neîndoielnice în propria noastră memorie, invitându-ne uneori, pentru confruntările ținerii de minte, să răsfoim și volumele anterioare care poartă aceeași semnătură – Costin Popa.